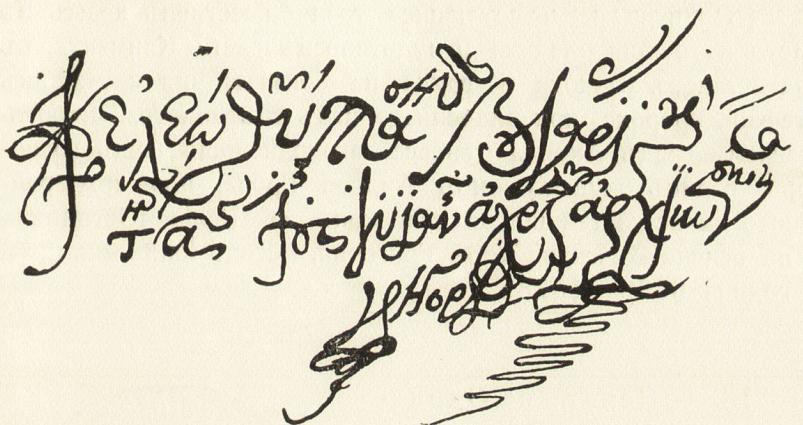

15. — Подпись (съ зелено мастило) на охридския архиепископъ Григория, отъ XVI в., на гръцки пергаментенъ актъ, пазенъ въ Румянцевския музей въ Москва, въ сбирката на Григоровича, № 820. Датата на акта е ясна само за първите две буквени цифри: ἑτοὺς αφ. (15.). За последните неясни една или две букви Викторовъ (Отчетъ Москов. Публ. и Рум. Музеевъ за 1876—1878 год. Москва 1879, стр. 47) предполага да сѫ.. 37, но самъ се съмнява въ това. Менъ ми се струва, неяснинъ белегъ да означава гръцко 90. Но било, че се спремъ на датата 1537 или на 1590, и въ двата случая имаме паметникъ отъ XVI в., защото хилядната и стотицата личатъ добре. Подписътъ се дава тукъ малко намаленъ (въ оригиналата държи на длъжъ 15 см.) по фотографска снимка:

Разчетено: † Ἐλέφ Θ(εο)ῦ πάσης Βλγαρίας καὶ τῆς ἀ'
Ιωστινιανῆς Ἀχριδῶν ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος (Съ божията милостъ на всичка България и на Първа Юстинияна Охридъ архиепископъ Григорий).

16. — Зографъ Дично отъ с. Тресанче работи въ охридскитѣ църкви. Той възобновява темплото въ Св. Богородица, 1866 г. Въ църквата Св. Николай, на иконостаса, хубава икона на седмочисленицитетъ отъ 1862 год., отъ сѫщия майсторъ: йзъ рѣки Дича Зшгрѣфа. Този дебърчанинъ, работи и изъ други македонски църкви и монастири, сетне въ Враня и др.